

عنوان مقاله:

نقشه راه مطالعات نام شناسی: از رویکرد سنتی تا رویکرد شناختی- اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه زبان شناسی اجتماعی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بهمن زندی - استاد زبان شناسی دانشگاه پیام نور

سید محمود متشرعی - پژوهشگر دوره پسادکتری زبان شناسی دانشگاه پیام نور

فاطمه یوسفی راد - استادیار زبان شناسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

زبان شناسی اجتماعی با اتخاذ دیدگاه همزمانی، نامشناسی را از دانشی کهن گرا به دانشی برای مطالعه اجتماع معاصر تبدیل کرده است. البته نمیتوان نقش نامها را در شکل دهی به ساخت شناختی افراد نیز نادیده گرفت، لذا از آنجا که «نام» یک عنصر زبانی چندبعدی است، زبانشناسان شناختی نیز به این موضوع علاقه نشان می دهند. البته نام شناسی اجتماعی مانند مطالعات سنتی و فلسفی بیشتر به مطالعه اسامی خاص پرداخته است، اما زبان شناسان شناختی، به ویژه گیررتس و همکارانش، به نام های عام توجه بیشتری نشان داده اند. لباو (۱۹۷۲) زبان شناسی اجتماعی شهری را «علم تحقیقات میدانی» نام نهاده است. این توصیف را می توان در مورد مطالعات نام شناسی نیز با اطمینان بالا مورد استفاده قرار داد- به ویژه در رویکردی که نام شناسی را از چشم انداز شناختی - اجتماعی و با تاکید بر کاربرد و بافت مورد مطالعه قرار می دهد. هدف این مقاله تدوین نقشه مطالعاتی نام شناسی شناختی با استفاده از روش پژوهش اسنادی است. نویسندگان پس از مروری گذرا بر پیشینه مطالعات نام شناسی از منظر فلسفی و در زمانی، به مطالعات معاصر نام شناسی از منظر زبان شناسی شناختی- اجتماعی می پردازند. نتیجه سیر مطالعات، بیانگر بزرگ تر شدن حوزه پژوهش های نام شناسی بوده و نشان میدهد که توجه به سازوکارهای تولید واژگانی کمتر و در عوض، توجه به ساختارهای واژگانی و رویکردهای کمی مختلف، که تفاوت در میزان برجستگی فرایندهای نامشناختی را مطالعه میکنند، بیشتر شده است.

کلمات کلیدی:

نام شناسی، نام شناسی شناختی- اجتماعی، زبان شناسی شناختی، نقشه راه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1589629>

